

Stand til at fluge hele vort Finansbudgets Indtægt. Mig forekommer det, at det snart maa gaa op for den danske Befolkning, at skal der være nogen Mening i Taler om de mange Reformers til Fordel for de trængende i Samfundet og det meget, der skal gøres for de trængende, da er netop det eneste Sted, hvor der rigtig kan gribes an, naar der skal være Tale om at spare, vort Militærbudget. Ser man paa Lønningerne paa vort Finansbudget, da ser man en storartet Forskel, man ser Embedslønninger op til Ministergager, og man ser Arbejderlønninger ned til de allerurimeligste, til det, ingen kan leve ordentlig af. Det kunde vel nok være paa Tide her at tage under Overvejelse, om ikke det var fornuftigt at sørge for mere Harmoni i Lønningerne end Tilfældet er. Jeg ved meget vel, at de fleste Lønninger og Udgifter afholdes i Genhold til bestaaende Love, og derfor vil det være ret umuligt at faa store Forandringer heri, før de bestaaende Love kunne blive forandrede. Dog vil jeg haabe, at det kommende Finansudvalg i Righed med tidligere Finansudvalg vil gøre, hvad der staar i dets Magt for at komme ind paa den Vej, at vi kunne spare paa saa mange Steder, hvor der nu ødsles uden Nødvendighed, ligesom jeg ogsaa haaber, at det paa de Steder, hvor Lønnen er saa lav, at en Familie vanstelig kan leve derfor, vil gøre, hvad det kan, for at forhøje Lønnen. Jeg henstiller dette under alle Omstændigheder til velvillig Overvejelse. Det var kun disse korte Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til selve Finanslovsforslaget. — Jeg skal dernæst henvende mig til den ærede Finansminister med en lille Bemærkning. Finansministeren rørte i Gaar ved Domæneindtægterne og forklarede, at naar Domæneindtægterne blive mindre og mindre, saa laa det i vore daarlige Tider, og, saa vidt jeg forstod, særlig i de daarlige Kornpriser. Domæneindtægterne for Skov- og Jagtvæsenets Omraade ere for indeværende Finansaar opførte til 195,556 Kr. 17 Ore. Vil man gaa tilbage og se, hvorledes denne Indtægtspost paa Skov- og Jagtvæsenets Omraade stiller sig i den tidligere Regeringsperiode, og vil man begynde fra Aaret 1874—75 og følge Posten indtil 1893—94, saa vil man faa den Opfattelse, at man snart helt vil blive aldeles fri for noget Overskud paa vort Skov- og Jagtvæsen. Jeg vil saaledes oplyse at i 1874—75 var der et Overskud af 1,025,747 Kr. 06 Ore, i 1878—79 var Overskuddet gaaet ned til 460,553 Kr. 33 Ore, i Aaret 1883—84 til

379,555 Kr. 97 Ore, i Aaret 1888—89 til 247,165 Kr. 44 Ore og endelig i 1893—94 til 166,818 Kr. 62 Ore. De ville se, at sammenligner man det første af de Aar, jeg regner med, med det sidste, er der en Forskel i nedadgaaende Retning af 859,628 Kr. 44 Ore. Det vil være vansteligst for i disse Hjemmeligheder mindre indviede at se, hvorledes dette forholder sig. Jeg henstiller derfor til den ærede Finansminister, om han ikke vil vejlede mig i denne Retning. Jeg har gjort Forsøg paa gennem Statsregnskaberne at komme til Klarhed der over, men har ikke kunnet finde, hvori det ligger. Det kan jo være, at det paa Skov- og Jagtvæsenets Omraade forholder sig ligesom med de daarlige Sædpriser, som Ministeren talte om, at Træet er blevet billigere, eller at man ikke kan blive af med det, det kan jeg ikke vide, men det kan jo være. Det kan jo ogsaa være, at der er en Ompostering, eller at Salget er saa ubetydeligt, at det ikke har meget at sige. Men i ethvert Tilfælde forundrer det mig saa, at vi have det mærkværdige Tilfælde, at samtidig med, at Overskuddet mere og mere forsvinder og Aar for Aar gaar ned, stige Udgifterne i en temmelig betydelig Grad. Jeg har efterset Udgiften og har taget de samme Aarstal, og jeg skal ikke gentage dem. Jeg skal kun sige, hvorledes det forholder sig og har forholdt sig med Udgifterne i den sidste, nu afgaaede, Regerings Periode. Det har forholdt sig saaledes, at i det første Aar, 1874—75, som jeg nævned, vare Udgifterne til Skov- og Jagtvæsenet 678,160 Kr. 80 Ore, i det næste Finansaar, jeg nævned, vare de stegne til 735,923 Kr. 48 Ore, og i det tredje, jeg nævned, er det steget til 797,965 Kr. 16 Ore, senere til 784,322 Kr. 33 Ore og endelig i det sidste Finansaar, 1893—94, til 914,591 Kr. 31 Ore. Sammenligner man altsaa det første Finansaar, 1874—75, med det sidste, 1893—94, vil man se, at Udgifterne ere gaaede op med 236,430 Kr. 51 Ore. Mig har det været umuligt at finde ud af, hvorledes Udgifterne paa den Maade kunne stige. Er der afhændet noget, skulde man ikke synes, at Udgifterne kunde blive større, og er det, fordi der er daarlige Priser paa Træ og den Slags Ting, behøver Udgiften heller ikke at blive højere, som den er bleven her. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, om han muligvis kan give mig nogle Oplysninger i den Retning. Paa indeværende Budget ere Udgifterne til Skov- og Jagtvæsen stilled op med et Beløb af 957,316 Kr., hvilket er det